

จดหมายฉบับแรก ของอัครสาวกเปาโล ถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์

ผู้รับใช้ที่รับการแยกตั้งไว้
และบุตรของพระเจ้าเป็นนิത്യ
1 เปาโล ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรง
เรียกให้เป็นอัครสาวกของ
พระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์
ของพระเจ้า และโสสเธเนสผู้
เป็นพี่น้องของเรา
2 เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่
เมืองโครินธ์ ผู้ได้รับการชำระให้
บริสุทธิ์ แล้วในพระเยซูคริสต์
ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็น
วิสุทธิชน ด้วยกันกับคนทั้งปวง
ในทุกตำบลที่ออกพระนามพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
และของเขา
3 ขอพระคุณและสันติสุขจาก
พระเจ้าพระบิดาของเราและจาก
พระเยซูคริสต์เจ้า จงดั่งรายอยู่
กับท่านทั้งหลายเถิด
4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า
ของข้าพเจ้าในเรื่องท่านทั้งหลาย
เสมอ เพราะพระคุณของ
พระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่ท่าน
ทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์
5 เพราะท่านทั้งหลายพร้อม

ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างโดยพระองค์
คือพร้อมด้วยวาจาและความรู้
ทุกอย่าง
6 ด้วยว่าพยานเรื่องพระคริสต์
นั้นเป็นที่รับรองแน่นอนในพวก
ท่านแล้ว
7 เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้
ขาดของประทานเลย ในขณะที่
ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
8 พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคง
อยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่าน
ปราศจากที่ติในวันของพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
9 พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์
ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิท
กับพระบุตรของพระองค์ คือ
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของเรา

การแตกแยกในคริสตจักร
10 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึง
วิงวอนท่านในพระนามของพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันใน

(1) กจ 18:17; รม 1:1 (2) กจ 15:9; รม 1:7; 1 คร 8:6 (3) รม 1:7 (4) รม 1:8
(5) 1 คร 12:8 (6) 2 ทธ 1:8 (7) ฟป 3:20 (8) คส 1:22; 2:7; 1 ธส 3:13; 5:23
(9) อสย 49:7; ยน 15:4 (10) 2 คร 13:11

ทางวาจา และไม่มีการแตกแยกกันระหว่างพวกท่าน แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทางความคิดและตัดสินใจอย่างเดียวกัน

11 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า คนในครอบครัวของนางคะโลเอ ได้เล่าเรื่องของท่านให้ข้าพเจ้า ฟังว่า เกิดมีการทู่เถียงกันระหว่างพวกท่าน

12 ข้าพเจ้าจึงหมายความว่า พวกท่านต่างก็กล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เปาโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์อปอลโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เคเฟาส" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์พระคริสต์"

13 พระคริสต์ แบ่งออกเป็นหลายองค์แล้วหรือ เขาได้ตรึงเปาโลเพื่อท่านทั้งหลายหรือ ท่านได้รับบัพติศมาในนามของเปาโลหรือ

14 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้ามิได้ให้บัพติศมาแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่าน เว้นแต่คริสตีสู่และกายอัส

15 ดังนั้น จึงไม่มีผู้ใดกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำพิธีบัพติศมาในนามของข้าพเจ้าเอง

16 ข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาแก่ครอบครัวของสเทฟานัสด้วย แต่ นอกจากคนเหล่านั้นแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีข้าพเจ้าได้ให้

บัพติศมาแก่ผู้ใดอีกบ้าง

17 เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปเพื่อให้เขารับบัพติศมา แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ แต่มิใช่ด้วยชั้นเชิงฉลาดในการพูด เกรงว่าเรื่องกางเขนของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์เดช

พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพ และพระปัญญาของพระเจ้า

18 คนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นว่าการประกาศเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่รอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า

19 เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า 'เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความเข้าใจของคนที่เข้าใจสูญสิ้นไป'

20 คนมีปัญญาอยู่ที่ไหน บัณฑิตอยู่ที่ไหน นักโตปัญหาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้ามิได้ทรงกระทำปัญญาของโลกนี้ให้โง่งมไปเสียแล้วหรือ

21 เพราะตามเรื่องที่เป็นพระสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว โลกจะรู้จักพระเจ้าโดยปัญญาไม่ได้ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะช่วยคนที่เชื่อให้รอดโดยการเทศนาที่โง่งมเหล่านั้น

22 ด้วยว่า พวกยิวเรียกเรื่องหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะ

(12) ยน 1:42; กจ 18:24 (13) 2 คร 11:4 (14) ยน 4:2; กจ 18:8 (16) 1 คร 16:15

(17) 1 คร 2:1, 4 (18) กจ 17:18; รม 1:16; 1 คร 2:14; 2 คร 2:15 (19) อสย 29:14

(20) อสย 19:12; 33:18; โยบ 12:17 (21) ดนล 2:20 (22) มธ 12:38

หาปัญญา

23 แต่พวกเราประกาศเรื่องพระ
คริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น
อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด
และพวกกรีกถือว่าเป็นเรื่องโง่

24 แต่สำหรับผู้ที่ไม่ใช่ยิวหรือกรีก
ต่างก็ถือว่า พระคริสต์ทรง
เป็นฤทธานุภาพและพระปัญญา
ของพระเจ้า

25 เพราะความเขลาของพระเจ้า
ยังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของ
มนุษย์ และความอ่อนแอของ
พระเจ้ายิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลัง
ของมนุษย์

26 พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณา
ดูว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรง
เรียกมานั้นเป็นคนพวกไหน มี
น้อยคนในโลกนิยามว่ามีปัญญา มี
น้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มี
ตระกูลสูง

27 แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่
โลกถือว่าเป็นโง่เขลา เพื่อจะทำให้
คนมีปัญญาอับอาย และพระเจ้า
ได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าเป็นอ่อน
แอ เพื่อทำให้คนที่แข็งแรงอับ
อาย

28 พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลก
ถือว่าต่ำต้อยและสิ่งที่ถูกดูหมิ่น
ทั้งทรงเลือกสิ่งเหล่านั้นซึ่งยัง
มิได้เกิดเป็นความจริงด้วย เพื่อจะ
ได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็นความจริงอยู่

แล้ว

29 เพื่อมิให้เนื้อหนังใด ๆ อด
ต่อพระพิภพพระองค์ได้

30 โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ใน
พระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้า
ทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา
ความชอบธรรม การแยก
ตั้งไว้และการไถ่โทษ สำหรับเรา
ทั้งหลาย

31 เพื่อให้เป็นไปตามที่เขียนว่า
'ให้ผู้โง่อด อดองค์พระผู้เป็น
เจ้า'

การเทศนาเป็นมาโดยฤทธิ์เดช
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

2 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพ-
เจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้
มาเพื่อประกาศสักขีพยานของ
พระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วย
ถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติ
ปัญญา

2 เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่
แสดงความรู้ เรื่องใด ๆ ในหมู่
พวกท่านเลยเว้นแต่เรื่องพระ
เยซูคริสต์และการที่ พระองค์
ทรงถูกตรึงที่กางเขน

3 และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้ง
หลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มี
ความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก

4 คำพูดและคำเทศนาของข้าพ-
เจ้าไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วย
สติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็น
คำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและ

(23) ลก 2:34; 1 คร 2:14 (24) รรม 1:4; คส 2:3 (26) ยน 7:48

(27) มธ 11:25 (30) 2 คร 5:21 (31) ยรม 9:23-24 (2) กท 6:14

(3) กจ 18:1; 2 คร 4:7 (4) รรม 15:19; 1 คร 4:20; 2 ปต 1:16

พระเดชาภาพ

5 เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้
อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่
อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

6 เรากล่าวถึงเรื่องปัญญาในหมู่
คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มี
ใช้เรื่องปัญญาของโลกนี้ หรือ
เรื่องปัญญาของอำนาจครอบ
ครองในโลกนี้ซึ่งจะเสื่อมสูญไป

7 แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญ
ญาของพระเจ้าซึ่งเป็นข้อลึกลับ
คือพระปัญญาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น
ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อน
สร้างโลกให้เป็นสง่าราศีแก่เรา

8 ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆ
ในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญญานั้น
เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะมีได้เองคือ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสง่าราศีที่จริง
ไว้ที่กางเขน

พระดำรัสของพระเจ้า

มาจากพระองค์โดยตรง

9 ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘สิ่งที่ตา
ไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เค
ยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำ
หรับคนที่รักพระองค์’*

10 พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่ง
เหล่านั้นแก่เราทางพระวิญ
ญาของพระองค์ เพราะว่าพระวิญ
ญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็น
ความล้าลึกของพระเจ้า

11 อันความคิดของมนุษย์นั้น

ไม่มีใครใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิต
วิญญาณของมนุษย์ผู้นั้นเองฉัน
ใด พระดำรัสของพระเจ้านี้ไม่มี
ใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญ
ญาณของพระเจ้าฉันนั้น

12 เราทั้งหลายจึงไม่ได้รับวิญ
ญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญ
ญาณซึ่งมาจากพระเจ้าเพื่อเรา
ทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆที่
พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่
เรา

13 คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าว
ด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของ
มนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่ง
สอนซึ่งเปรียบเทียบกับสิ่งที่อยู่
ฝ่ายจิตวิญญาณกับสิ่งซึ่งเป็น
ของจิตวิญญาณ

14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่ง
เหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญ
ญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะ
เขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลาและ
เขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะ
ว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้อง
สังเกตด้วยจิตวิญญาณ

15 แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณ
สังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มี
ผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้

16 เพราะว่า *‘ใครเล่ารู้จักพระ
ทัยขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
แนะนำสั่งสอนพระองค์ได้’* แต่
เราก็มีพระทัยของพระคริสต์

(5) รม 1:16; 1 ส 1:15 (8) มธ 27:33-50; ลก 23:34 (9) อสย 64:4; 65:17

(10) มธ 11:25; กท 1:12; อฟ 3:3 (11) โยบ 32:8; ปญจ 12:7; รม 11:33; 1 คร 6:20

(12) รม 8:15 (14) มธ 16:23 (16) โยบ 15:8; อสย 40:13; ยน 15:15; รม 11:34

**การยอมอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เป็นภัยต่อจิตวิญญาณ**

3พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่
อาจจะพูดกับท่านเหมือน
พูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ
แล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่าน
เหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระ
คริสต์

2 ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิ
ใช้ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อ
ก่อนนั้น ท่านยังไม่สามารถรับ
และถึงแม้เดี๋ยวนี้ ท่านก็ยังไม่
สามารถ

3 ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เพราะว่าเมื่อท่านยังอิจฉากัน ได้
เถียงกัน และแตกแยกกัน ท่าน
ไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และ
ไม่ได้ดำเนินตามมนุษย์สามัญ
ดอกหรือ

4 เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า
"ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล"
และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพ-
เจ้าเป็นศิษย์ของอปอลโล" ท่าน
ทั้งหลายมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
หรือ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีหน้าที่
ต่างกันก็เป็นผู้ทำการร่วมกัน

5 เปาโลคือผู้ใด อปอลโลคือผู้
ใด เขาเป็นผู้รับใช้มาแจ้งให้
ท่านทั้งหลายเชื่อ ตามซึ่งองค์
พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดประ-

ทานแก่ทุกคน

6 ข้าพเจ้าได้ปลูก อปอลโลได้รด
น้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต

7 เพราะฉะนั้น คนที่ปลูกและคน
ที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระ
เจ้าผู้ทรงโปรดให้เติบโตนั้นต่าง
หากที่สำคัญ

8 ดังนั้นคนที่ปลูกและคนที่รด
น้ำก็เป็นพวกเดียวกัน แต่ทุกคน
ก็จะได้ค่าจ้างของตนตามการที่
ตนได้กระทำไว้

9 เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นผู้
ร่วมทำการด้วยกันกับพระเจ้า
ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระ
เจ้า และเป็นตึกของพระเจ้า

พระคริสต์เป็นรากฐานเดียว

10 โดยพระคุณของพระเจ้าซึ่ง
ได้ทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าได้วางรากลงแล้วเหมือน
นายช่างผู้ชำนาญ และอีกคน
หนึ่งก็มาก่อขึ้น ขอทุกคนจงระ-
วังให้ดีว่าเขาจะก่อขึ้นอย่างไร

11 เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่น
อีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้
แล้วคือพระเยซูคริสต์

12 แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใดจะก่อ
ขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย
ไม้ หินปูนหรือฟาง

ทรงทดสอบการของเราทุกคน

13 การงานของแต่ละคนก็จะได้
ปรากฏให้เห็น เพราะเวลานั้น
นั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะ

(1) 1 คร 2:6; อฟ 4:14; ฮบ 5:13 (2) ยน 16:12; ฮบ 5:12; 1 ปต 2:2 (5) 2 คร 3:3
(6) กจ 18:4, 24; 2 คร 3:5 (7) กท 6:3 (8) สดต 62:12 (9) 2 คร 6:1; อฟ 2:20-22
(10) รม 1:5; 1 คร 4:15 (11) อสย 28:16; อฟ 2:20 (13) ลก 2:35; 1 ปต 1:7

ว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการทำงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

14 ถ้าการทำงานของผู้ใดที่ก่อขึ้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้ค่าตอบแทน

15 ถ้าการทำงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทนแต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดับรอดจากไฟ

ร่างกายของคริสเตียน
เป็นวิหารของพระเจ้า

16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน

17 ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

การตักเตือนเกี่ยวกับ
การโอ้อวด

18 อย่าให้ผู้ใดหลงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตัวเป็น คนมีปัญญาตามหลักของยูคนิจ ให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่จึงจะเป็นคนมีปัญญาได้

19 เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาจำเพาะพระเจ้า ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า `พระองค์ทรงจับคนที่ มีปัญญาด้วย

อูบายของเขาเอง'

20 และยังมีอีกว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนมีปัญญาว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ'

21 เหตุฉะนั้น อย่าให้ผู้ใดยกมนุษย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย 22 จะเป็นเปาโล อพอลโล เค-ฟาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย

23 และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

หน้าที่รับผิดชอบของ

ผู้อัครกษัตริย์พระเจ้า

4 ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้อรรักขาสีงลึกลับของพระเจ้า 2 ยิ่งกว่านี้ ฝ่ายผู้อรรักขาเหล่านี้ ต้องเป็นคนที่ สัตย์ซื่อทุกคน

3 สำหรับข้าพเจ้าการที่ท่านทั้งหลายหรือมนุษย์ผู้ใดจะตัดสินตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถึงแม้ข้าพเจ้าเองก็ได้ตัดสินตัวข้าพเจ้า

4 เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้ามีความผิดสถานใด ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่พ้นการพิพากษา

(16) 2 คร 6:16 (18) สกษ 3:7 (19) โยบ 5:13

(20) สดต 94:11 (21) 2 คร 4:5

(23) 2 คร 10:7 (1) คส 1:25; ทต 1:7

ท่านผู้ทรงพิพากษาตัวข้าพเจ้า
คือองค์พระผู้เป็นเจ้า

5 เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลาจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า

6 พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้นำมากล่าวเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าและอโปลโลก็เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านทั้งหลายเรียนแบบของเรา มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดเกินกว่าที่เขียนบอกไว้แล้ว มิให้ยกคนหนึ่งคนใดข่มผู้อื่น

7 ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านวิเศษกว่าคนอื่น ท่านมีอะไรที่ท่านมิได้รับมา ก็เมื่อท่านได้รับมา เหตุไฉนท่านจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านมิได้รับเลย

8 ท่านทั้งหลายอิมหนาแล้วหนอ ท่านมั่งมีแล้วหนอ ท่านได้ครองเหมือนกษัตริย์โดยไม่มีเราช่วยด้วยแล้วหนอ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาให้ท่านทั้งหลายได้ขึ้นครองจริง ๆ เพื่อเราจะได้ขึ้นครองกับท่าน

สิ่งที่อัครสาวกและ

ผู้นำคริสเตียนต้องเสียสละ

9 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเราผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่าโลกคือทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์ มองดูเราด้วยความพิศวง

10 เราทั้งหลายเป็นคนเขลา เพราะเห็นแก่พระคริสต์ และท่านทั้งหลายเป็นคนที่ปัญญาในพระคริสต์ เราทั้งหลายมีกำลังน้อย แต่ท่านทั้งหลายมีกำลังมาก ท่านทั้งหลายมีเกียรติยศ แต่เราทั้งหลายเป็นคนอัปยศ

11 จนถึงเวลานี้เราก็กังหิวและกระหาย เปลือยเปล่าและถูกโบยตี และไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

12 เราทำการหนักด้วยมือของเราเอง เมื่อถูกด่าเราก็กอวยพร เมื่อถูกข่มเหงเราก็กินเอา

13 เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็กอ้อนวอน เรากลายเป็นเหมือนกากเดนของโลกและเหมือนราศีของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้

14 ข้าพเจ้ามิได้เขียนข้อความเหล่านี้เพื่อจะ让您ได้อาย แต่เขียนเพื่อเตือนสติ ในฐานะที่ท่านเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า

15 เพราะในพระคริสต์ ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคน แต่ท่านจะ

(5) มธ 7:1; 10:26; รม 2:29; 1 คร 3:13 (7) ยน 3:27 (8) วว 3:17

(9) สบ 10:33 (10) กจ 17:18; 26:24; 2 คร 13:9 (12) มธ 5:44; กจ 18:3; 20:34

(13) พดค 3:45 (14) 1 ธส 2:11 (15) กท 4:19

มีบิดาหลายคนก็หามิได้ เพราะ
ว่าในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้
ให้กำเนิดแก่ท่านโดยชาวประ-
เสริฐ

16 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้
ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า

17 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ใช้
ทิโมธีลูกที่รักของข้าพเจ้า ซึ่ง
เป็นคนสัตย์ซื่อในองค์พระผู้
เป็นเจ้าให้มาหาท่าน เพื่อนำ
ท่านให้ระลึกถึงแบบการประ-
พฤติของข้าพเจ้าในพระคริสต์
ตามที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ในทุก
คริสตจักร

18 แต่บางคนทำผยองราวกับ
ข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน

19 แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
โปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่
ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดู มิใช่
ถ้อยคำของคนที่ทำผยองเหล่านั้น
แต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของเขา

20 เพราะว่าอาณาจักรของพระ
เจ้ามิใช่เรื่องของคำพูด แต่เป็น
เรื่องฤทธิ์เดช

21 ท่านจะเอาอย่างไร จะให้
ข้าพเจ้าถือไม้เรียวมาหาท่าน
หรือจะให้ข้าพเจ้ามาด้วยความ
รักและด้วยใจอ่อนสุภาพ

การตัดสินลงโทษ

การล่วงประเวณี

5 มีข่าวเล่าลือว่าในพวกท่านมี
การผิดประเวณี และการผิด

ประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่าง
ชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่า
คนหนึ่งได้เอากรรยาของบิดามา
เป็นกรรยาของตน

2 และพวกท่านยังผยองแทนที่
จะเป็นทุกข์เป็นร้อน ที่จะตัดคน
ที่กระทำผิดเช่นนั้น ออกเสียจาก
พวกท่าน

3 แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับ
พวกท่าน แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่
ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโทษคน
ที่ได้กระทำผิดเช่นนั้นเสมือนว่า
ข้าพเจ้าได้อยู่ด้วย

4 ในพระนามของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อ
ท่านทั้งหลายประชุมกันและใจ
ของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อม
ทั้งฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

5 พวกท่านจงมอบคนนั้นไว้ให้
ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อ
ให้จิตวิญญาณของเขารอดในวัน
ของพระเยซูเจ้า

ความบาปที่ไม่ได้รับ

การเตือนสติ

ก็แพร่ขยายไปเหมือนเชื้อ

6 การที่ท่านอวดอ้างนั้นไม่ดีเลย
ท่านไม่รู้หรือว่าเชื้อขนมเพียง
นิดเดียวย่อมทำให้แป้งดิบฟูทั้ง
ก้อน

7 ดังนั้นจงชำระเชื้อเก่าเสียเพื่อ
ท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่

(16) 1 คร 11:1 (17) กจ 19:22 (18) 1 คร 5:2 (19) กจ 18:21 (20) 1 คร 2:4

(21) 2 คร 10:2 (1) สดต 18:6-8 (2) 1 คร 4:18; 2 คร 7:7-10 (3) คส 2:5

(4) มธ 18:20; ยน 20:23 (5) กจ 26:18; 1 ทธ 1:20 (6) 1 คร 3:21 (7) อสย 53:7

เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเรา ได้ถูกฆ่าบูชาเพื่อเราเสียแล้ว

8 เหตุฉะนั้นให้เราถือปัสกานั้นมิใช่ด้วยเชื้อเก่าหรือด้วยเชื้อของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อคือความจริงใจและความจริง

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านว่า อย่าคบกับคนที่ล่วงประเวณี

10 แต่ซึ่งท่านจะคบคนชาวโลกนี้ที่เป็นคนล่วงประเวณี คนโลภ คนฉ้อโกง หรือคนถือรูปเคารพ ข้าพเจ้ามิได้ห้ามเสียทีเดียว เพราะว่าถ้าห้ามอย่างนั้นแล้ว ท่านก็ต้องออกไปเสียจากโลกนี้

เราควรแยกตัวจาก

พี่น้องคริสเตียนที่กำลัง

ดำรงชีวิตอยู่ในความบาป

11 แต่บัดนี้ ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า ถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังล่วงประเวณีเป็นคนโลภ เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคนขี้เมา หรือเป็นคนฉ้อโกง อย่าคบกับคนอย่างนั้นแม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย

12 ไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะไปตัดสินลงโทษคนภายนอก ท่านจะต้องตัดสินลงโทษคนภายใน

ในมิใช่หรือ

13 ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงตัดสินลงโทษ เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วช้านั้นออกจากพวกท่านเสียเถิด

คริสเตียนไม่ควรจะเป็น

ความกั้นต่อหน้าคนไม่เชื่อ

6 ในพวกท่านมีผู้ใดหรือ ถ้าเป็นความกับคนอื่น จะอาจไปว่าความกั้นต่อหน้าคนอธรรมและไม่ไปว่าต่อหน้าวิสุทธิชน 2 ท่านไม่รู้หรือว่า วิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านไม่ควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ

3 ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยังเป็นการสมควรสักเท่าใดที่เราจะพิพากษาคดีความเรื่องของชีวิตนี้

4 ฉะนั้น ถ้าพวกท่านเป็นความกับเรื่องชีวิตนี้ ท่านจะตั้งคนที่คริสตจักรนับถือน้อยที่สุดให้ตัดสินหรือ

5 ข้าพเจ้ากล่าวดังนั้น ก็เพื่อให้ท่านละอายใจ ในพวกท่านไม่มีสักคนหนึ่งหรือที่มีสติปัญญาสามารถชำระความระหว่างพี่น้อง

6 แต่พี่น้องกับพี่น้องต้องไปว่าความกั้นต่อหน้าคนที่ไม่เชื่อ

(8) อพย 12:15; พบย 16:3; มธ 16:6 (9) 2 คร 6:14; อฟ 5:11; 2 ธส 3:6

(10) ยน 17:15 (11) มธ 18:17; กท 2:12 (13) พบย 13:5; 17:7, 12; 1 คร 5:2

(1) ดนล 7:22; มธ 19:28 (2) สดด 49:14 (3) 2 ปด 2:4

อย่างนั้นหรือ

7 เหตุฉะนั้นเพราะพวกท่านไป
เป็นความกัน บัดนี้ท่านก็ตกจาก
ระดับที่ควรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่
ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน
ทำไมท่านจึงไม่ยอมถูกโกง

8 แต่ท่านเองกลับทำร้ายกันและ
โกงกันในระหว่างพวกพี่น้อง
ของท่านเอง

**ชีวิตเดิมก่อนถูกแยกตั้งไว้
และได้รับความชอบธรรม**

โดยความเชื่อ

9 ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะ
ไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้า
เป็นมรดก อย่าหลงเลย คนล่วง
ประเวณี คนถือรูปเคารพ คน
ผิดผิวเมียเขา คนนิสัยเหมือน
ผู้หญิงหรือคนที่เบียดเบียน

10 คนขโมย คนโลภ คนขี้เมา
คนปากร้าย คนฉ้อโกง จะไม่
ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็น
มรดก

11 แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่าน
เป็นคนอย่างนั้น แต่ท่านได้รับ
ทรงชำระแล้ว และได้ทรงแยก
ตั้งท่านไว้แล้ว แต่พระวิญญาณ
แห่งพระเจ้าของเราได้ ทรง
ตั้งท่านให้เป็นผู้ชอบธรรมใน
พระนามของพระเยซูเจ้า

12 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่
ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้ นั้นเป็น
ประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัด

ได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ใต้
อำนาจของสิ่งใดเลย

จงหนีจากการล่วงประเวณี

13 อาหารมีไว้สำหรับท้อง และ
ท้องก็สำหรับอาหาร แต่พระเจ้า
จะทรงให้ทั้งท้องและอาหารสิ้น
สูญไป แล้วร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้
สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้
สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และ
องค์พระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับ
ร่างกาย

14 พระเจ้าได้ทรงชุบให้องค์
พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นขึ้นมา
ใหม่ และพระองค์จะทรงชุบให้
เราทั้งหลายเป็นขึ้นขึ้นมาใหม่โดย
ฤทธิ์เดชของพระองค์ด้วย

15 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของ
ท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์
เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้า
เอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็น
อวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ
ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่น
นั้นเลย

16 ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพัน
กับหญิงแพศยาก็เป็นกายอัน
เดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระ
องค์ได้ตรัสว่า *‘เขาทั้งสองจะ
เป็นเนื้ออันเดียวกัน’*

17 แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์
พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียวกัน
กับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ

18 จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วง

(7) สภข 20:22 (9) กจ 20:32; 1 คร 15:50 (11) 1 คร 12:2 (12) 1 คร 10:23

(13) มธ 15:17; รม 14:17 (14) รม 6:5; 2 คร 4:14 (15) รม 12:5; 1 คร 6:13

(16) ปฐก 2:24; มธ 19:5 (17) ยน 17:21; รม 8:9 (18) รม 1:24; 6:12; 1 คร 6:9

ประเวณี ความบาปทุกอย่างที่
มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอก
กาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำ
ผิดต่อร่างกายของตนเอง

ร่างกายของคริสเตียน

เป็นวิหารของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์

19 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของ
ท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่ง
ท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่
ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

20 พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว
ตามราคา เหตุฉะนั้นท่านจง
ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วย
ร่างกายของท่าน และด้วยจิต
วิญญาณของท่าน ซึ่งเป็นของ
พระเจ้า

คำแนะนำสำหรับ

คู่สมรสของคริสเตียน

7 แล้วเรื่องที่พวกท่านเขียน
มาถึงข้าพเจ้านั้น ขอตอบว่า
การที่ผู้ชายไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิง
เลยก็ดีแล้ว

2 แต่เพื่อป้องกันการล่วงประ-
เวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยา
เป็นของตนและผู้หญิงทุกคนมี
สามีเป็นของตน

3 สามี พึงประพฤติต่อภรรยา
ตามควร และภรรยาก็พึงประ-
พฤติต่อสามีตามควรเช่นเดียว
กัน

4 ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่าง
กายของตน แต่สามีมีอำนาจ
เหนือร่างกายของภรรยา ทำนอง
เดียวกันสามีไม่มีอำนาจเหนือ
ร่างกายของตน แต่ภรรยามี
อำนาจเหนือร่างกายของสามี

5 อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเว้น
แต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว
เพื่ออุทิศตัวในการถืออดอาหาร
และการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมา
อยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตาน
ชักจูงให้ทำผิดเพราะตัวอดไม่
ได้

6 ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้โดยได้รับ
อนุญาต มิใช่เป็นพระบัญชา

7 ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุก
คนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุก
คนก็ได้รับของประทานจากพระ
เจ้าเหมาะกับตัว คนหนึ่งได้รับ
อย่างนี้ และอีกคนหนึ่งได้รับ
อย่างนั้น

8 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าขอกว่าแก่
คนที่ยังเป็นโสดและพวกแม่่ม่าย
ว่า การที่เขาจะอยู่เหมือนข้าพ-
เจ้าก็ดีแล้ว

9 แต่ถ้าเขายังใจไม่ได้ก็จงแต่ง
งานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสีย
ก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามรา-
คะ

10 ส่วนคนที่แต่งงานแล้วข้าพ-
เจ้าขอสั่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า

(19) ยน 2:21; รม 14:7 (20) กจ 20:28; 1 คร 7:23 (1) 1 คร 7:8 (3) อพย 21:10

(5) ยอล 2:16; 1 ธส 3:5 (6) 2 คร 8:8 (7) กจ 26:29 (8) 1 คร 7:1, 26

(9) 1 ทธ 5:14 (10) มลค 2:14; มธ 5:32; มก 10:6-10

อย่าให้ภรรยาทิ้งสามี
11 แต่ถ้านางทิ้งสามีไปอย่าให้
นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้
นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่าและ
ขออย่าให้สามีหย่าร้างภรรยา
เลย

**คำแนะนำสำหรับคริสเตียน
ที่สามีหรือภรรยา
ยังไม่เชื่อในพระเจ้า**

12 ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนอื่น ๆ
นอกจากพวกนี้ (องค์พระผู้
เป็นเจ้ามิได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้อง
คนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อและนาง
พอใจที่จะอยู่กับสามี สามีก็ไม่
ควรหย่านาง

13 ถ้าหญิงคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อ
และสามีพอใจที่จะอยู่กับนาง
นางก็ไม่ควรหย่าสามีนั้นเลย

14 ด้วยว่า สามีที่ไม่เชื่อนั้นได้
รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทาง
ภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้
รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทาง
สามี มิฉะนั้นลูกของท่านก็เป็น
มลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็
บริสุทธิ์

15 แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกไป
ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่
จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูก
มัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะ
ว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้อยู่
อย่างสงบ

16 โอ ท่านผู้เป็นภรรยา ไฉน

ท่านจะรู้ได้ว่าท่านจะช่วยสามีให้
รอดได้หรือไม่ โอ ท่านผู้เป็น
สามี ไฉนท่านจะรู้ได้ว่าท่านจะ
ช่วยภรรยาให้รอดได้หรือไม่

จงพอใจในฐานะที่เป็นอยู่

17 แต่ตามที่ พระเจ้าได้ ทรง
ประทานฐานะแก่แต่ละคนอย่าง
ไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง
เรียกให้เขามาแล้ว ก็ให้เขาดำรง
อยู่ในฐานะนั้น ข้าพเจ้าขอสั่งให้
คริสตจักรทั้งหมดทำตามดั่งนั้น

18 มีชายคนใดที่ พระเจ้าทรง
เรียกเมื่อเขาได้รับพิธีเข้าสู่นิต
แล้วหรือ อย่าให้เขากลับเป็น
เหมือนคนที่ไม่ได้เข้าสู่นิต
หรือมีชายคนใดที่ พระเจ้าทรง
เรียกเมื่อเขามีได้เข้าสู่นิตหรือ
อย่าให้เขาเข้าสู่นิตเลย

19 การเข้าสู่นิตไม่สำคัญอะไร
และการไม่เข้าสู่นิตไม่สำคัญ
อะไร แต่การรักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้านั้นสำคัญ

20 ให้ทุกคนอยู่ในฐานะที่เขาอยู่
เมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น

21 พระเจ้าทรงเรียกท่านเมื่อยังเป็น
ทาสอยู่หรือ ก็อย่ากระวน
กระวายเพราะการเป็นทาสนั้น
แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวออกได้
ก็ควรไถ่ดีกว่า

22 เพราะผู้ใดที่องค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงเรียกเมื่อยังเป็นทาสอยู่
ผู้นั้นเป็นเสรีชนขององค์พระผู้

(14) มลค 2:15 (15) รม 12:18 (16) รม 11:14; 1 ปต 3:1 (17) 1 คร 4:17

(18) กจ 15:1 (19) ยน 15:14; รม 2:27, 29; กท 3:28; 5:6; 6:15; คส 3:11

(22) ยน 8:36; รม 6:18; 1 คร 9:21; กท 5:13; อฟ 6:6; คส 3:24; ฟม 1:16

เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกันคนที่รับการทรงเรียกเมื่อเป็นเสรีชน คนนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์

23 พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้ว ตามราคา อย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย

24 พี่น้องทั้งหลาย ท่านทุกคนดำรงอยู่ในฐานะอันใดเมื่อพระเจ้าทรงเรียก ก็ให้ผู้นั้นอยู่กับพระเจ้าในฐานะนั้น

คำแนะนำสำหรับ

หญิงสาวพรหมจารีและแม่หย่า

25 แล้วเรื่องหญิงสาวพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกความเห็นในฐานะที่เป็นผู้ได้รับพระเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้

26 ฉะนั้นเพราะเหตุความยากลำบากที่มีอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่อย่างที่เขาอยู่เดี๋ยวนี้

27 ท่านมีภรรยาแล้วหรือ อย่าหาช่องที่จะหย่าภรรยาเลย ท่านหย่าจากภรรยาแล้วหรือ อย่าหาภรรยาเลย

28 ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารี จะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด แต่คนที่แต่งงานนั้น คงจะต้องยุ่งยากลำบากในฝ่าย

เนื้อหนัง แต่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนั้น

29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าผู้คนก็สิ้นมากแล้ว ตั้งแต่นี้ ไปให้คนเหล่านั้นที่มีภรรยาดำเนินชีวิตเหมือนกับไม่มีภรรยา

30 และให้คนที่เสร้าง่ายเป็นเหมือนกับมิได้เสร้าง่าย และผู้ที่ชื่นชมยินดีให้ได้เป็นเหมือนกับมิได้ชื่นชมยินดี และผู้ที่ซื่อ ก็ให้ดำเนินชีวิตเหมือนกับว่าเขาไม่มีกรรมสิทธิ์เหนืออะไรเลย

31 และคนที่ใช้ของโลกลนี้ให้เป็นเหมือนกับมิได้ใช้อย่างเต็มที่เลย เพราะความนิยมของโลกลนี้กำลังล่องไป

32 ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความสับสนวุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีภรรยาก็สับสนในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่ยอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า

33 แต่คนที่มีภรรยาแล้วก็สับสนในการทำงานของโลกลนี้เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของภรรยา

34 มีความแตกต่างกันด้วยระหว่างภรรยาและสาวพรหมจารี หญิงที่ยังไม่แต่งงานก็สับสนในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ทั้ง

(23) ลนต 25:42; 1 คร 6:20; 1 ปต 1:18-19; วว 5:9 (24) อฟ 6:5-8; คส 3:22-24

(25) 2 คร 4:1; 1 ทธ 1:12 (26) 1 คร 7:1, 8 (29) รม 13:11; 1 คร 7:31; 1 ปต 4:7

(31) สดต 39:6; 1 คร 7:29; ยก 1:10; 1 ปต 1:24 (32) 1 ทธ 5:5 (34) ลก 10:40

กายและจิตใจ แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สาละวนในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นหัวใจของสามี

35 ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ของท่าน มิใช่จะเอาบังบาตคล้องท่านแต่เพื่อความ เป็นระเบียบ ให้ท่านปฏิบัติ องค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากใจสองฝักสองฝ่าย

36 แต่ถ้าชายใดคิดว่าเขาปฏิบัติต่อสาวพรหมจารีของเขาอย่างสมควรไม่ได้ และถ้าหญิงนั้นมีอายุผ่านวัยหนุ่มสาวแล้ว และต้องทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา จงให้เขาแต่งงานเสีย เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด

37 แต่ชายใดที่ตั้งใจแน่วแน่และเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่เขาบังคับใจตนเองได้ และตั้งใจว่าจะให้หญิงนั้นเป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดีแล้ว

38 เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ให้หญิงนั้นแต่งงานก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่ให้แต่งงานก็ทำดีกว่า

39 ทราบใดที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยา ก็ต้องอยู่กับสามีตามกฎหมาย แต่ถ้าสามีตาย นางก็เป็นอิสระจะแต่งงานกับชายใดก็ได้ตามใจ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

40 แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่าถ้านางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าด้วย

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ
8 แล้วเรื่องของที่ข้าพเจ้าแก่รูปเคารพนั้น เราทั้งหลายทราบแล้วว่า เราทุกคนต่างก็มีความรู้ ความรู้นั้นทำให้ล่าพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น

2 ถ้าผู้ใดถือว่าตัวรู้สิ่งใดแล้ว ผู้ นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้

3 แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น

4 ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่ข้าพเจ้าได้บูชาแก่รูปเคารพนั้น เราารู้อยู่แล้วว่ารูปนั้นไม่มีตัวมีตนเลยในโลกและพระเจ้าองค์อื่นไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์เดียว

5 ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆ ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่า "พระ" (ก็เป็นเหมือนมีพระมาก และเจ้ามาก)

6 แต่สำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดยพระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์

(38) สบ 13:4 (39) รม 7:2; 2 คร 6:14 (40) 1 คร 7:6, 25; 1 5ส 4:8

(1) กจ 15:20; รม 14:3, 14 (2) 1 คร 13:8-12 (4) พบญ 4:35, 39; 6:4; อสย 41:24

(5) ยน 10:34 (6) มลค 2:10; ยน 1:3; 13:13; กจ 17:28; รม 5:11

7 มิใช่ว่าทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะมีบางคนมีจิตสำนึกผิดชอบเรื่องรูปเคารพว่า เมื่อได้กินอาหารนั้นก็ถือว่า เป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริง ๆ และจิตสำนึกผิดชอบของเขายังอ่อนอยู่ จึงเป็นมลทิน

8 อาหารไม่เป็นเครื่องที่ทำให้พระเจ้าทรงโปรดปรานเรา ถ้าเรากิน เราก็กินได้อะไรเป็นพิเศษ ถ้าเราไม่กิน เราก็กินขาดอะไร

9 แต่จงระวัง อย่าให้เสรีภาพของท่านนั้นทำให้คนที่อ่อนใน ความเชื่อหลงผิดไป

10 เพราะว่า ถ้าผู้ใดเห็นท่านที่มีความรู้เอนกายลงรับประทานในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของคนนั้นจะไม่เข้มแข็งทำให้เขาบังอาจกินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพนั้นหรือ

11 โดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อน ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขา จะต้องพินาศไป

12 เมื่อท่านทำผิดเช่นนั้นต่อพวกพี่น้อง และทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขา ท่านก็ได้ทำผิดต่อพระคริสต์

13 เหตุฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์

อีกต่อไป เพราะเกรงว่า ข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องต้องหลงผิดไป

เปาโลอ้างสิทธิ

ของอัครสาวก

ที่เขาควรจะได้รับ

9 ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวก หรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพ หรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา หรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ

2 ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของท่านอย่างไม่ ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า

3 ถ้าผู้ใดสอบสวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะบอกว่า

4 เราไม่มีสิทธิที่จะกินและดื่ม หรือ

5 เราไม่มีสิทธิที่จะพาพี่น้องซึ่งเป็นภรรยาไปไหน ๆ ด้วยกัน เหมือนอย่างอัครสาวกอื่น ๆ และบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาหรือ

6 เฉพาะข้าพเจ้าและบารนาบัสเท่านั้นหรือที่ไม่มีสิทธิจะเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพ

(7) รม 14:14; 1 คร 10:28 (8) รม 14:17 (9) รม 12:13; กท 5:13 (10) 1 คร 10:28

(11) รม 14:15, 20 (12) มธ 25:40 (13) รม 14:21 (1) กจ 9:15; 1 คร 3:6; 4:15

(2) 2 คร 12:12 (4) 1 ธส 2:6, 9 (5) มธ 8:14; 13:55 (6) กจ 4:36

**ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
ก็ควรได้รับการเลี้ยงชีพ
ด้วยข่าวประเสริฐนั้น**

7 ใครบ้างที่เป็นทหารไปในการศึกสงครามและต้องกินเสบียงของตัวเอง หรือใครบ้างที่ทำสวนปลูกต้นองุ่น และมีได้กินผลองุ่นในสวนนั้น หรือใครบ้างที่เลี้ยงสัตว์และมีได้กินนมของฝูงสัตว์นั้น

8 ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ตามอย่างมนุษย์หรือ พระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกันหรือ

9 เพราะในพระราชบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า *‘อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัวเมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่’* พระเจ้าทรงเป็นห่วงวัวหรือ

10 หรือพระองค์ได้ตรัสเพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย แท้จริงคำนั้นท่านเขียนไว้เพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย ให้คนที่ไถนาไถด้วยความหวังใจ และให้คนที่นวดข้านวดด้วยความหวังใจว่าจะได้ประโยชน์ตามที่เขาหวัง

11 ถ้าเราได้หว่านของสำหรับจิตวิญญาณให้แก่ท่าน แล้วจะมากไปหรือ ที่เราจะเกี่ยวของสำหรับเนื้อหนังจากท่าน

12 ถ้าคนอื่นมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากท่าน เราไม่มีสิทธิ

ที่จะได้รับยิ่งกว่าเขามากหรือ ถึงกระนั้นเราก็มิได้ใช้สิทธินี้เลย แต่ยอมทนทุกขยากสารพัดเพื่อเราจะไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์

13 ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ปรนนิบัติเรื่องสิ่งบริสุทธิก็กินอาหารของพระวิหาร และคนปรนนิบัติที่แท่นบูชาที่รับส่วนแบ่งจากแท่นบูชา

14 ท่านเองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

15 แต่ข้าพเจ้ามิได้ใช้สิทธิเหล่านี้เลย ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ก็มีใช้เพื่อจะให้เขากระทำอย่างนั้นแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าที่จะให้ผู้ใดทำลายเกียรติอันนี้ของข้าพเจ้า

16 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐนั้นข้าพเจ้าไม่มีเหตุที่จะอวดได้ เพราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐชีวิตจะเกิดแก่ข้าพเจ้า

17 เพราะถ้าข้าพเจ้าประกาศอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็จะได้บำเหน็จ แต่ถ้ากระทำการประกาศนั้นโดยฝืนใจ ก็ยังเป็นการ

(7) พบญ 20:6; ยน 21:15; 2 คร 10:4 (9) พบญ 25:4 (10) 2 ทธ 2:6 (11) รม 15:27 (12) กจ 18:3; 2 คร 11:12 (13) ลนต 6:16; กตว 18:8-31 (14) มธ 10:10; กท 6:6 (15) กจ 18:3; 20:33; 2 คร 11:10 (16) รม 1:14 (17) 1 คร 3:8, 14; 9:18; กท 2:7

ที่ทรงมอบหน้าที่ประกาศข่าวประเสริฐไว้ให้ข้าพเจ้ากระทำ 18 แล้วอะไรเล่าจะเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์โดยไม่คิดค่าจ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่

**เปาโลยอมทำทุกวิถีทาง
เพื่อจะนำจิตวิญญาณ**

19 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้อยู่ในบังคับของผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสคนทั้งปวง เพื่อจะได้ชนะใจคนมากยิ่งขึ้น

20 ต่อพวกยิว ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนยิว เพื่อจะได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่ใต้พระราชบัญญัตินั้น

21 ต่อคนที่อยู่นอกพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนนอกพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่นอกพระราชบัญญัตินั้น (แต่ข้าพเจ้ามิได้อยู่นอกพระราชบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระราชบัญญัติแห่งพระคริสต์)

22 ต่อคนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคน

ทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเหลือให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทาง

23 ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนกับท่านในข่าวประเสริฐนั้น

24 ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งกัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้

25 ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบทุกอย่าง แล้วเขากระทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มงกุฎไปไม่ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เรากระทำเพื่อจะได้มงกุฎที่ไม่ม้วยร่วงโรยเลย

26 ดังนั้น ส่วนข้าพเจ้าวิ่งแข่งอย่างนี้โดยมีเป้าหมาย ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่อย่างนักมวยที่ชกกลม

27 แต่ข้าพเจ้าระงับความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังให้อยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้

**อิสราเอลเป็นตัวอย่าง
แห่งพระพิโรธของคริสตจักร**
10 พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่าน

(18) 1 คร 7:31 (19) มธ 18:15; 1 คร 9:1; กท 5:13 (20) กจ 16:3 (21) รม 2:12

(22) รม 11:14; 14:1; 15:1; 1 คร 10:33 (24) กท 2:2 (25) ยก 1:12

(26) 2 ทธ 2:5 (27) ยรม 6:30; รม 6:18; 8:13 (1) อพย 13:21-22; 14:21-22, 29

ทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเรา
ทั้งสิ้นได้อยู่ไต่เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน

2 ได้รับบัพติศมาในเมฆและในทะเลเข้าส่วนกับโมเสสทุกคน

3 และได้รับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญูณอันเดียวกันทุกคน

4 และได้ดื่มน้ำฝ่ายจิตวิญญูณอันเดียวกันทุกคน เพราะว่าเขาได้ดื่มน้ำซึ่งไหลออกมาจากศิลาฝ่ายจิตวิญญูณที่ติดตามเขามา
ศิลานั้นคือพระคริสต์

5 แต่ถึงกระนั้นก็มีคนส่วนมากในพวกนั้นที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เพราะว่าเขาล้มตายกันเกลื่อนกลาดในถิ่นทุรกันดาร

6 แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา ไม่ให้เราใจโลภปรารถนาสิ่งชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น

7 ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน’*

8 อย่าให้เรากระทำลวงประเพณีเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน

9 อย่าให้เราลองดี พระคริสต์

เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วยงูร้าย

10 ท่านทั้งหลายอย่าบ่นเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้บ่น แล้วก็ ต้อง พินาศ ด้วย องค์ เพชฌฆาต

11 แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดปลายของแผ่นดินโลก

12 เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง

13 ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อพระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้

14 พวกที่รักของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากการนับถือรูปเคารพ

15 ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างพูดกับคนที่มีปัญญา ท่านจงพิจารณาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด

(3) อพย 16:4 (4) อพย 17:5-7 (5) กตว 14:29 (6) กตว 11:4, 34 (7) 1 คร 5:11

(8) กตว 25:1-9 (9) อพย 17:2, 7 (10) อพย 12:23; กตว 14:37 (11) รม 15:4

(12) รม 11:20 (13) 1 คร 1:9 (14) 2 คร 6:17 (15) 1 คร 8:1

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
มิใช่สำหรับผู้ที่เชื่อเท่านั้น

16 ถ้วยแห่งพระพรซึ่งเราได้ขอ
พระพรนั้นเป็นที่ทำให้เรามีส่วน
ร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์
มิใช่หรือ ขนมปังซึ่งเราหักกิน
เป็นที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระ
กายของพระคริสต์มิใช่หรือ

17 แม้เราซึ่งเป็นบุคคลหลายคน
เราก็กินขนมปังก้อนเดียว
และเป็นร่างกายเดียว เพราะว่า
เราทุกคนรับประทานขนมปัง
ก้อนเดียวกัน

18 จงพิจารณาดูพวกอิสราเอล
ตามเนื้อหนัง คนที่รับประทาน
ของที่บูชาแล้วนั้น ก็มีส่วนร่วม
ในแท่นบูชาอันมิใช่หรือ

19 ถ้าอย่างนั้นแล้วจะให้ข้าพ-
เจ้าว่าอย่างไร รูปเคารพนั้น
ศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชา
ที่ถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นของ
ศักดิ์สิทธิ์หรือ

20 แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่
พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวาย
บูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้
ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่
ปรารถนาให้ท่านมีส่วนร่วมกับ
พวกปีศาจ

21 ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและจากถ้วยของ
พวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะ
รับประทานที่โต๊ะขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของเจ้าและที่โต๊ะของพวก
ปีศาจด้วยก็ไม่ได้

22 เราจะขอยุให้องค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงอิจฉาหรือ เรามีฤทธิ์
มากกว่าพระองค์หรือ

จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
23 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่
ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็น
ประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัด
ได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะทำให้เจริญ
ขึ้น

24 อย่าให้ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์
ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์
ของคนอื่น

25 ทุกสิ่งที่ เขาขายตามตลาด
เนื้อนั้นรับประทานได้ ไม่ต้อง
ถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิด
ชอบ

26 เพราะว่า *แผ่นดินโลกกับ
สรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า*

27 ถ้าคนที่ไม่มี ความเชื่อจะเชิญ
ท่านไปในงานเลี้ยงและท่านเต็ม
ใจไป สิ่งที่เขาตั้งให้รับประทาน
ก็รับประทานได้ ไม่ต้องถาม
อะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิด
ชอบ

28 แต่ถ้ามีใครมาบอกท่านว่า
“ของนี้ เขาถวายแก่รูปเคารพ
แล้ว” ท่านอย่ารับประทาน
เพราะเห็นแก่คนที่บอกนั้นและ
เพราะเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ

(16) มธ 26:26-28 (17) 1 คร 12:12 (18) สดต 3:3 (19) 1 คร 8:4 (20) สดต 17:7
(21) พบญ 32:38; 1 คร 11:23 (22) พบญ 32:21 (23) 1 คร 6:12 (24) ฟป 2:4
(25) 1 ทธ 4:4 (26) อพย 19:5 (27) ลก 10:7-8 (28) พบญ 10:14; 1 คร 8:7, 10

ด้วย เพราะว่า *แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า*

29 ข้าพเจ้ามิได้หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของท่าน แต่หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของคนที่ยกนั้น ทำไมใจสำนึกผิดชอบของผู้อื่นจะต้องมาขัดขวางเสรีภาพของข้าพเจ้าเล่า

30 เพราะถ้าข้าพเจ้ารับประทานโดยพระคุณ ทำไมเขาติเตียนข้าพเจ้าเพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณแล้วเล่า

31 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

32 อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป

33 เหมือนที่ ข้าพเจ้าเองได้พยายามกระทำทุกสิ่งเพื่อให้เป็นที่พอใจของคนทั้งปวง มิได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่เห็นแก่ประโยชน์ของคนทั้งหลาย เพื่อให้เขารอดได้

“ชายเป็นศิระของหญิง”

1 ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ยกปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์

2 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้า

ขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านได้ระลึกถึงข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษากฎที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน

3 แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิระของชายทุกคน และชายเป็นศิระของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระคริสต์

4 ชายทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์โดยคลุมศิระอยู่ ก็ทำความอภัยแก่ศิระ

5 แต่หญิงทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์ ถ้าไม่คลุมศิระ ก็ทำความอภัยแก่ศิระ เหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว

6 เพราะถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศิระ ก็ควรจะตัดผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้นเป็นสิ่งที่น่าอับอาย จงคลุมศิระเสีย

7 เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศิระนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย

8 เพราะไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย

9 และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้

(29) รม 14:16 (30) รม 14:6 (31) คส 3:17 (32) รม 14:13 (33) รม 15:2

(1) อพ 5:1 (3) ปฐก 3:16; ยน 14:28 (4) 1 คร 12:10 (5) พบญ 21:12

(6) กตว 5:18 (7) ปฐก 1:26; ยก 3:9 (8) ปฐก 2:21; 1 ทธ 2:13 (9) ปฐก 2:18

สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้าง
ผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย

10 ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควร
จะเอาสัญลักษณ์แห่งอำนาจนี้
คลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวก
ทูตสวรรค์

11 ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต้องฟังผู้
หญิงและผู้หญิงก็ต้องฟังผู้ชาย

12 เพราะว่าผู้หญิงนั้นทรงสร้าง
มาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชาย
ก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่
ลึงสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า

13 ท่านทั้งหลายจงตัดสินใจเอง
เถิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่
ที่ผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะเมื่อ
อธิษฐานต่อพระเจ้า

14 ธรรมชาติเองไม่ได้สอนท่าน
หรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็น
ที่น่าอายแก่ตัว

15 แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็น
สง่าราศีแก่ตัว เพราะว่าผมเป็น
สิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุม
ศีรษะ

16 แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้ง เรา
และคริสตจักรของพระเจ้าไม่รับ
ธรรมเนียมอย่างที่โต้แย้งนั้น

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า
17 แล้วในการให้คำสั่งต่อไปนี้
ข้าพเจ้าชมท่านไม่ได้ คือว่าการ
ประชุมของท่านนั้นมักจะได้ผล
เสียมากกว่าผลดี

18 ประการแรกข้าพเจ้าได้ยืนยันว่า
เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น
มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวก
ท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมี
ความจริงอยู่บ้าง

19 เพราะจะต้องมีการขัดแย้ง
กันบ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่าย
ถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏ
เด่นขึ้น

20 เมื่อท่านทั้งหลายประชุม
พร้อมกันนั้น ท่านจึงประชุม
รับประทานเป็นที่ระลึกถึงองค์
พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้

21 เพราะว่าเมื่อท่านรับประ-
ทาน บ้างก็รับประทานอาหาร
ของตนก่อนคนอื่น บ้างก็ยังหิว
อยู่ และบ้างก็เมา

22 อะไรกันนี้ ท่านไม่มีเรื่อง
จะกินและดื่มหรือ หรือว่าท่าน
ดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า
และทำให้คนที่ขัดสนได้รับความ
อับอาย จะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไร
แก่ท่าน จะให้ชมท่านหรือ ใน
เรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ขอชมท่าน
เลย

23 เพราะว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้
มอบไว้กับท่านแล้วนั้น ข้าพเจ้า
ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือ
ในคืนที่เขาทรยศพระเยซูเจ้านั้น
พระองค์ทรงหยิบขนมปัง

24 ครั้นขอบพระคุณแล้ว จึง
ทรงหักแล้วตรัสว่า "จงรับไปกิน

(11) กท 3:28 (16) 1 คร 7:17; 1 ทธ 6:4 (18) 1 คร 1:10-12; 3:3

(19) พบญ 13:3; มธ 18:7; ลก 2:35; 17:1; 1 ทธ 4:1; 2 ปด 2:1; 1 ยน 2:19

(21) 2 ปด 2:13; ยด 1:12 (22) 1 คร 10:32; ยก 2:6 (23) มธ 26:26-28; 1 คร 15:3

เถิด นี่เป็นกายของเรา ซึ่งหัก
ออกเพื่อท่านทั้งหลาย จงกระทำ
อย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา”

25 เมื่อรับประทานแล้ว พระ
องค์จึงทรงหยิบถ้วยด้วยอาการ
อย่างเดียวกัน ตรัสว่า “ถ้วย
นี้คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิต
ของเรา เมื่อท่านดื่มจากถ้วยนี้
เวลาใด จงดื่มให้เป็นที่ระลึกถึง
เรา”

26 เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลาย
กินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้
เวลาใด ท่านก็ประกาศการวาย
พระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

27 เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดกินขนม
ปังนี้และดื่มจากถ้วยขององค์
พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ผู้
นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระ
โลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

28 ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง
แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจาก
ถ้วยนี้

29 เพราะว่าคนที่ กินและดื่ม
อย่างไม่สมควร ก็กินและดื่ม
เพื่อนำพระอาชญามาสู่ตนเอง
เพราะมิได้พินิจดูพระกายของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้รับพิธีระลึกถึงองค์พระ

ผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร

บ้างก็ป่วย บ้างก็ตาย

30 ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคน

จึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่และที่
ล่องหลับไปแล้วก็มีมาก

31 เพราะถ้าเราจะพิจารณาตัว
เราเอง เราจะไม่ต้องถูกทำโทษ

32 แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงทำโทษเรานั้น พระองค์ทรง
เตือนเรา เพื่อมิให้เราถูก
พิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก
33 พี่น้องของข้าพเจ้า ด้วย
เหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับ
ประทานอาหารนั้น จงคอยซึ่ง
กันและกัน

34 ถ้ามีใครหิวก็ให้เขากินที่บ้าน
เสียก่อน เพื่อเมื่อมาประชุมกัน
ท่านจะได้ไม่ถูกพิพากษาลงโทษ
ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นเมื่อข้าพเจ้า
มาข้าพเจ้าจะแนะนำให้

ของประทานต่าง ๆ

12 ฝ่ายจิตวิญญาณ
พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้
ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจ
เรื่องของประทานฝ่ายจิต
วิญญาณนั้น

2 ท่านรู้แล้วว่า แต่ก่อนท่านยัง
เป็นคนไม่เชื่อนั้น ท่านถูกชักนำ
ให้หลงไปนับถือรูปเคารพซึ่งพูด
ไม่ได้ตามแต่ท่านจะถูกนำไป

3 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่าน
ทั้งหลายให้ทราบว่ามีผู้ใดซึ่ง
พูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
จะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาป
แช่ง และไม่มีผู้ใดอาจพูดว่า

(26) ยน 14:3 (27) ยน 6:51 (28) มธ 26:22; 2 คร 13:5

(31) 1 ยน 1:9 (32) สดต 94:12 (33) 1 คร 14:26

(1) 1 คร 12:4; 14:1, 37 (2) สดต 115:5; อพ 2:11 (3) มธ 16:17

พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญ-
ญาณบริสุทธิ์

4 แล้วของประทานนั้นก็มีต่าง ๆ
กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียว
กัน

5 งานรับใช้มีต่าง ๆ กัน แต่มี
องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

6 กิจกรรมมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระ
เจ้าองค์เดียวกันที่ทรงกระทำ
สารพัดในทุกคน

7 การสำแดงของพระวิญญาณ
นั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์
ร่วมกัน

8 ด้วยพระวิญญาณทรงโปรด
ประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำ
ประกอบด้วยสติปัญญา และให้
อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำอันประกอบ
ด้วยความรู้ แต่เป็นโดยพระ
วิญญาณองค์เดียวกัน

9 และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ
แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์
เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมี
ความสามารถรักษาคนป่วยได้
แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์
เดียวกัน

10 และให้อีกคนหนึ่งทำการ
อัศจรรย์ต่าง ๆ และให้อีกคน
หนึ่งพยากรณ์ได้ และให้อีกคน
หนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ
และให้อีกคนหนึ่งพูดภาษา
ต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งแปล

ภาษานั้น ๆ ได้

11 สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญ-
ญาณองค์เดียวกันทรงบันดาล
และประทานแก่แต่ละคนตาม
ชอบพระทัยพระองค์

**คริสเตียนเป็นอวัยวะต่าง ๆ
ของกายเดียวกัน**

12 ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็
ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรจุ-
ดาวอวัยวะต่างๆของกายเดียวกัน
แม้จะมีหลายส่วนก็ยังคงเป็นกาย
เดียวกันนั้นใด พระคริสต์ก็ทรง
เป็นฉันนั้น

13 เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวก
ยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาส
หรือมิใช่ทาสก็ตาม เราทั้งหลาย
ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณ
องค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียว
กัน และพระวิญญาณองค์เดียว
กันนั้นซาบซ่านอยู่

14 เพราะว่าร่างกายมิได้ประ-
กอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วย
หลายอวัยวะ

15 ถ้าเท้าจะพูดว่า "เพราะ
ข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้า
จึงไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกาย
นั้น" เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของ
ร่างกายเพราะเหตุนั้นหรือ

16 และถ้าหูจะพูดว่า "เพราะ
ข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึง
มิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น"
หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย

(4) รม 12:3-8; อพ 4:4 (5) รม 12:6 (6) 1 คร 15:28 (8) รม 15:14; 1 คร 2:6-7

(9) มก 3:15; 16:18; 2 คร 4:13 (10) มก 16:17; กจ 2:4-11; รม 12:6; 1 ยน 4:1

(11) ยน 3:8; รม 12:6 (12) รม 12:4-5; กท 3:16 (13) ยน 7:37; รม 3:22; กท 3:28

เพราะเหตุนี้หรือ
 17 ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน
 18 แต่บัดนี้ พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์
 19 ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน
 20 แต่บัดนี้มีหลายอวัยวะ แต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน
 21 และตราบใดที่เรามีว่า "ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า" ก็ไม่ได้ หรือศิระจะว่าแก่เท้าว่า "ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า" ก็ไม่ได้
 22 แต่ยิ่งกว่านี้ อวัยวะของร่างกายที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้
 23 และอวัยวะของร่างกายที่เราถือว่ามีความเกียรติน้อย เราก็ยังทำให้มันเกียรติดียิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่น่าดูนั้น เราก็ทำให้น่าดูยิ่งขึ้น
 24 เพราะว่าอวัยวะที่ น่าดูแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตกแต่งอีก แต่พระเจ้าได้ทรงให้อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้อวัยวะที่ต่ำ ต้อยเป็นที่ นับถือมากขึ้น
 25 เพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งกัน ในร่างกาย แต่ให้อวัยวะทุกส่วนมีความห่วงใยซึ่งกันและกัน

26 ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย
 27 บัดนี้ ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น
 28 และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่ง อัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการอัครรรย ของประทานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การครอบครอง การพูดภาษาต่างๆ

29 ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนกระทำการอัครรรยหรือ
 30 ทุกคนได้รับของประทานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาต่างๆหรือ ทุกคนแปลได้หรือ
 31 แต่ท่านทั้งหลายจงกระตือรือร้นอย่างจริงจังบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้น และข้าพเจ้ายังคงแสวงหาที่ยอดเยี่ยมกว่าแก่ท่านทั้งหลาย

คุณความดีแห่ง

ความรักของคริสเตียน

13 แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของ

(18) รม 12:3; 1 คร 12:28 (27) รม 12:5; อฟ 1:23; 4:12; 5:23, 30; คส 1:24

(28) กตว 11:17; มก 16:18; กจ 13:1; รม 12:6, 8; 1 คร 12:9-10, 29-30; กท 3:5; อฟ 2:20; 3:5; 4:11; 1 ทธ 5:17; ฮบ 13:17, 24 (31) 1 คร 14:1, 39

ทศวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก
ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือ
ฉาบที่กำลังส่งเสียง

2 แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่ง
การพยากรณ์ และเข้าใจในความ
ลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้ง
สิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อ
ทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่
ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่า
อะไรเลย

3 แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัด
เพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้
ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไป
เผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะ
หาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่

4 ความรักนั้นก็อดทนนานและ
กระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา
ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

5 ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิด
เห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่จุน
เจียว ไม่ช่างจดจำความผิด

6 ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า
แต่ชื่นชมยินดีในความจริง

7 ไม่แคะไค้คุยเชยความผิดของ
เขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่
เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ
และเพียรทนเอาทุกอย่าง

8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำ
พยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้
การพูดภาษาต่าง ๆ นั้นก็จะมี
เวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อม
สูญไป

9 เพราะที่เราผู้นั้นก็รู้แต่ส่วน
หนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็
พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง

10 แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึง
แล้ว ความบกพร่องนั้นก็จะ
สูญไป

11 เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก
ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่าง
เด็ก ใครครวญหาเหตุผลอย่าง
เด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่
ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย

12 เพราะว่บัดนี้เราเห็นสลัว ๆ
เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้น
จะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียว
นี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลา
นั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนได้รู้
จักข้าพเจ้าแล้วด้วย

13 ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือ
ความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก
แต่ความรักใหญ่ที่สุด

จงแสวงหาของประทาน
ที่จะทำให้คริสตจักรจำริญขึ้น
14 จงมุ่งหาความรักและ
จงปรารถนาของประ-
ทานฝ่ายจิตวิญญาณ เฉพาะ
อย่างยิ่งการพยากรณ์

2 เพราะว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษา
ต่าง ๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์
แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่ามี
มนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูด
เป็นความลึกซึ้งฝ่ายจิตวิญญาณ
3 ฝ่ายผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับ

(2) มธ 7:22; มก 11:23; ลก 17:6 (3) มธ 6:1-2 (4) สภษ 10:12; กท 5:26; อพ 4:32

(5) 1 คร 10:24 (6) รม 1:32; 2 ยน 1:4 (7) กท 6:2 (9) 1 คร 8:2; 13:12

(12) ฟป 3:12; 1 ยน 3:2 (1) กตว 11:25; 1 คร 12:31 (2) กจ 2:4 (3) รม 14:19

มนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่
เตือนสติและหนุนใจ

4 ฝ่ายคนที่พูดภาษาต่าง ๆ นั้น
ก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว
แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นย่อมทำให้
คริสตจักรจำเจริญขึ้น

5 ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลาย
พูดภาษาต่าง ๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้น
อีก ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้
ท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ เพราะ
ว่าผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่า
คนที่พูดภาษาต่าง ๆ ได้ เว้น
แต่เขาสามารถแปลภาษานั้น ๆ
ออก เพื่อคริสตจักรจะได้
รับความจำเจริญขึ้น

6 นี้แหละพี่น้องทั้งหลาย ถ้า
ข้าพเจ้ามาหาท่านและพูดภาษา
ต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์อะไร
แก่ท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้า
จะพูดกับท่านโดยคำวิวรรณ์ หรือ
โดยความรู้ หรือโดยคำพยากรณ์
หรือโดยการสั่งสอน

7 แม้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ยังสามารถ
เสียดังได้ เช่นปี่หรือพิณ
เขาคู่ ถ้าเสียงนั้นไม่ต่างกัน ใคร
จะรู้ได้อย่างไรว่า เขาเป่าหรือ
ตีอะไร

8 เพราะถ้าแต่เรยเปล่งเสียง
ไม่ชัดเจน ใครเล่าจะเตรียมตัว
เข้าประชุมบ้านได้

9 ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น ถ้า
ท่านไม่ใช้ภาษาพูดที่เข้าใจได้

ง่าย เขาจะเข้าใจคำพูดนั้นได้
อย่างไร ท่านก็จะพูดเพื่อตาม
ลมไป

10 ในโลกนี้มีภาษาเป็นอันมาก
และไม่มีภาษาใด ๆ ที่ปราศจาก
เนื้อความ

11 เหตุฉะนั้น ถ้าข้าพเจ้าไม่
เข้าใจเนื้อความของภาษานั้น ๆ
ข้าพเจ้าจะเป็นคนต่างภาษากับ
คนที่พูด และคนที่พูดนั้นจะเป็น
คนต่างภาษากับข้าพเจ้าด้วย

12 เช่นเดียวกัน เมื่อท่านทั้งหลาย
กำลังร้อนใจแสวงหาของ
ประทานฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ก็
จงอุตส่าห์กระทำตัวของท่านให้
สามารถที่จะทำให้คริสตจักรจำ-
เจริญขึ้น

13 เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษา
ต่าง ๆ อธิษฐานว่า เขาจะ
สามารถแปลได้ด้วย

14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐาน
เป็นภาษาต่าง ๆ จิตวิญญาณ
ของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่
ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ

15 ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำ
ประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐาน
ด้วยจิตวิญญาณและจะอธิษฐาน
ด้วยความเข้าใจด้วย และจะร้อง
เพลงด้วยจิตวิญญาณและจะร้อง
เพลงด้วยความเข้าใจด้วย

16 มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระ
คุณด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่

(13) 1 คร 12:10 (15) สดต 47:7; อฟ 5:19; คส 3:16

(16) พบญ 27:15-26; 1 พศต 16:36; นทม 5:13; 8:6; สดต 106:48; ยรม 11:5; 28:6;
1 คร 11:24; วว 5:14; 7:12

อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า “เอ-เมน” เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรก็ได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด

17 แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไพเราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเริญขึ้น

18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างๆมากกว่าท่านทั้งหลายอีก

19 แต่ในคริสตจักร ข้าพเจ้าพอใจที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจ เพื่อเสียงของข้าพเจ้าจะสั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหมื่นคำเป็นภาษาต่างๆ

20 พี่น้องทั้งหลาย ความเข้าใจของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก อย่างไรก็ตามในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นอย่างเด็ก แต่ฝ่ายความเข้าใจจงให้เป็นอย่างผู้ใหญ่

21 ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนไว้แล้วว่า *องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะพูดกับชนชาตินี้โดยคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟังเรา”*

22 เหตุฉะนั้น การพูดภาษาต่างๆจึงไม่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่เชื่อ แต่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนที่ไม่เชื่อ แต่

สำหรับคนที่เชื่อแล้ว

23 เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมีการประชุมพร้อมกัน แล้วคนทั้งปวงต่างก็พูดภาษาต่างๆ และมีคนที่รู้ไม่ถึงหรือคนที่ไม่เชื่อเข้ามา เขาก็จะเห็นไปว่าท่านทั้งหลายคลั่งไปแล้วหรือ

24 แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามาทุกคนก็จะทำให้เขารู้สำนึก และทำให้เขาพิจารณาใจของตนเอง

25 ดังนั้นความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน

ระเบียบในการประชุมนมัสการและการใช้ของประทาน

26 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสั่งสอน ทุกคนก็พูดภาษาต่างๆ ทุกคนก็มีคำวิวรรณ์ ทุกคนก็แปลข้อความ จะว่าอย่างไรกัน ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเริญขึ้น

27 ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาต่างๆ จงให้พูดเพียงสองคนหรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และให้อีกคนหนึ่งแปล

28 แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆในที่ประชุมคริสตจักร และให้พูดกับตัวเอง

(20) สดต 131:2; มธ 11:25; รม 16:19; 1 คร 3:1; อฟ 4:14; ฮบ 5:12-13; 1 ปด 2:2

(21) อสย 28:11-12; ยน 10:34; 1 คร 14:34 (22) มก 16:17 (23) กจ 2:13

(25) อสย 45:14; ดนล 2:47; ศคย 8:23; กจ 4:13 (26) 1 คร 12:7; 14:6; 2 คร 12:19

และทูลต่อพระเจ้า
 29 ฝ่ายพวกผู้พยากรณ์นั้นให้
 พูดสองหรือสามคน และให้
 คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูด
 นั้น
 30 ถ้ามีสิ่งใดทรงสำแดงแก่คน
 อื่นที่นั่งอยู่ด้วยกัน ให้คนแรก
 นั้นนั่งเสียก่อน
 31 เพราะว่าท่านทั้งหลายพยา-
 กรณ์ได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคน
 ได้รับความรู้ และได้รับการปลอบ
 ประโลมใจ
 32 วิญญาณของพวกผู้พยากรณ์
 นั้นย่อมอยู่ในบังคับพวกผู้
 พยากรณ์
 33 เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อ
 ให้เกิดความสับสนวุ่นวาย แต่
 ทรงเป็นผู้ ก่อให้เกิดสันติสุข
 เหมือนที่ได้เกิดขึ้นในบรรดา
 คริสตจักรแห่งวิสุทธิชนนั้น
 ให้ผู้หญิงนั่งในที่ประชุม
 และเรียนรู้จากสามีของตน
 34 จงให้พวกผู้หญิงนั่งเสียในที่
 ประชุมคริสตจักร เพราะไม่ได้
 รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขา
 อยู่ใต้บังคับบัญชา เหมือนที่
 พระราชบัญญัติสั่งไว้
 35 ถ้าเขาอยาการู้สิ่งใด ก็ให้เขา
 ถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการที่
 ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมคริสต-
 จกรนั้นก็เป็นสิ่งที่น่าอาย
 36 อะไรกัน พระวามะของพระ

เจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ ได้
 ประทานมาถึงท่านแต่พวกเดียว
 หรือ
 37 ถ้าผู้ใดถือว่าตนเป็นผู้พยา-
 กรณ์หรืออยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ ก็
 ให้เขายอมรับว่า ข้อความซึ่ง
 ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านนั้นเป็น
 พระบัญญัติขององค์พระผู้เป็น
 เจ้า
 38 แต่ถ้าผู้ใดเฉยเมยต่อข้อ
 ความนี้ ก็ให้เขาเฉยเมยต่อไป
 39 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย
 จงตั้งใจปรารถนาที่จะพยากรณ์
 ที่เขาพูดภาษาต่างๆ ก็อย่าห้าม
 เลย
 40 แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำ
 นั้น จงกระทำตามสมควร และ
 ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
 ข้าพเจ้าประเสริฐแห่ง
 การฟื้นคืนพระชนม์ของ
 พระคริสต์นำมาซึ่งความรอด
 15 ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย
 ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึง
 ถึงข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าเคย
 ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่ง
 ท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐาน
 ซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่
 2 และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้า
 ท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้
 ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น
 เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไร
 ประโยชน์

(29) 1 คร 12:10 (30) 1 ธส 5:19-20 (32) 1 ยน 4:1 (33) 1 คร 11:16

(34) ปฐก 3:16; 1 ทธ 2:11; 1 ปต 3:1 (37) 2 คร 10:7; 1 ยน 4:6 (39) 1 คร 12:31

(40) 1 คร 14:33 (1) รม 2:16; 2 คร 1:24; กท 1:11 (2) รม 1:16; 1 คร 1:21; กท 3:4

3 เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

4 และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

5 พระองค์ทรงปรากฏแก่เศปาส แล้วแก่อัครสาวกสิบสองคน

6 ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงลับไปแล้ว

7 ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบ แล้วแก่อัครสาวกทั้งหมด

8 ครั้นหลังที่สุดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด

9 เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ที่น้อยที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวก เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า

10 แต่ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่ นี้ ก็เนื่องด้วยพระคุณของพระเจ้า และพระคุณของพระองค์ซึ่งได้ทรงประทานแก่

ข้าพเจ้านั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่าพวกเขาเสียอีก มิใช่ตัวข้าพเจ้าเองทำ แต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้า ซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า

11 เหตุฉะนั้นแม้ตัวข้าพเจ้าก็ดี หรือพวกเขาก็ดี เราทั้งหลายก็ได้ประกาศอย่างที่กำลังมานั้น และท่านทั้งหลายก็ได้เชื่ออย่างนั้น

12 แต่ถ้าเทศนาว่าพระคริสต์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากตายแล้ว เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี

13 แต่ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี พระคริสต์ก็หาได้ทรงเป็นขึ้นมาไม่

14 ถ้าพระคริสต์มิได้ทรงฟื้นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็เปล่าประโยชน์ ทั้งความเชื่อของท่านทั้งหลายก็เปล่าประโยชน์ด้วย

15 และก็จะปรากฏว่า เราอ้างพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะเราอ้างพยานถึงพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา แต่ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ไม่ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา

16 เพราะว่าถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็น

(3) สดต 22:15; อสย 53:5-12; กจ 3:18 (4) ปฐก 1:9-13; 2 พกษ 20:8; สดต 16:9

(5) มธ 28:17; ลก 24:34 (7) ลก 24:50; กจ 1:3-4 (8) กจ 9:3-8; 22:6; 1 คร 9:1

(9) กจ 8:3; 2 คร 12:11; อฟ 3:8 (10) มธ 10:20; รม 15:18; กท 2:8 (15) กจ 2:24

ขึ้นมา

17 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรง
เป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็
ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ใน
บาปของตน

18 และคนทั้งหลายที่ล่วงหลับ
ในพระคริสต์ ก็พินาศไปด้วย

19 ถ้าพวกเรามีความหวังใจใน
พระคริสต์ในชีวิตนี้เท่านั้น เรา
ก็เป็นพวกที่น่าสังเวชที่สุดใน
บรรดาคนทั้งปวง

ลำดับการเป็นขึ้นมาจากตาย

คือพระคริสต์ก่อน

แล้วผู้เชื่อทั้งหลาย

20 แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็น
ขึ้นมาจากความตายแล้ว และ
ทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้ง
หลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น

21 เพราะว่าความตายได้อุบัติ
ขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุ
ฉันใด การเป็นขึ้นมาจากความ
ตายก็ได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์ผู้
หนึ่งเป็นเหตุฉันนั้น

22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตาย
เกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คน
ทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยว
เนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น

23 แต่ว่า ทุกคนจะเป็นไปตาม
ลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผล
แรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้ง
หลายที่เป็นของพระคริสต์ใน
เมื่อพระองค์จะเสด็จมา

24 ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด
เมื่อพระองค์จะทรงมอบอาณาจักรไว้แต่พระเจ้าคือพระบิดา
เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลาย
การปกครอง และลัทธิอำนาจ
และอำนาจหมดแล้ว

25 เพราะว่าพระองค์จะต้องทรง
ปกครองอยู่ก่อน จนกว่าพระ
องค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้น
ให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

26 ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำ
ลายนั้นก็คือความตาย

27 เพราะว่าพระองค์ทรงปราบ
สิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของ
พระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์
ตรัสว่าทรงปราบสิ่งสารพัดลง
นั้น ก็เป็นที่ทราบชัดว่ายกเว้น
องค์พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสาร
พัดให้อยู่ใต้พระองค์

28 เมื่อสิ่งสารพัดถูกปราบให้
อยู่ใต้พระองค์แล้ว เมื่อน้อง
พระบุตรก็จะอยู่ใต้พระเจ้าผู้
ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้
พระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรง
เป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัด
ทั้งปวง

การรับบัพติศมา

ก็ไร้ความหมาย ถ้าไม่มี

การเป็นขึ้นมาจากความตาย

29 มิฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับ
บัพติศมาสำหรับคนตายเขาทำ
อะไรกัน ถ้าคนตายจะไม่เป็นขึ้น

(17) รม 4:25 (18) โยบ 14:12; สดต 13:3 (19) 1 คร 4:9; 2 ทธ 3:12 (20) กจ 2:24
(21) ปฐก 3:19; อสค 18:4 (22) ยน 5:28-29 (23) 1 ธส 4:15 (24) ดนล 2:44; 7:14
(25) สดต 110:1; มธ 22:44 (26) 2 ทธ 1:10 (27) สดต 8:6 (28) 1 คร 3:23; 11:3

มา เหตุไฉนจึงมีคนรับบัพติศมา
สำหรับคนตายเล่า

30 และเหตุไฉนเราจึงต้องเผชิญ
กับภัยอันตรายตลอดเวลาเล่า

31 ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้าง
ความภูมิใจซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ใน
ท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า
ข้าพเจ้าตายทุกวัน

32 ถ้าตามลักษณะของมนุษย์
ข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมือง
เอเฟซัสนั้น จะเป็นประโยชน์
อะไรแก่ข้าพเจ้า ถ้าคนตายไม่
ได้เป็นขึ้นมาอีก 'ให้เรากินและ
ดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะ
ตาย'

33 อย่าหลงเลย การคบกับคน
ช่วย่อมทำให้หนี้ที่ตีเสียดไป

34 จงตื่นขึ้นสู่ความชอบธรรม
และอย่าทำผิดอีกเลย เพราะว่า
บางคนไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้า
เสียเลย ที่ข้าพเจ้าว่านั้นก็ให้ท่าน
มีความละอาย

สภาพรูปกายที่

ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

35 แต่บางคนจะถามว่า "คน
ตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ เมื่อ
เขาเป็นขึ้นมาจะมีรูปกายเป็น
อย่างไร"

36 ท่านคนเขลา เมล็ดที่ท่าน
หว่านลงนั้น ถ้าไม่ตายเสียก่อน
แล้วจะงอกขึ้นมาใหม่ไม่ได้

37 เมล็ดข้าวที่ท่านหว่านนั้น จะ
เป็นข้าวสาลี หรือพืชอื่น ๆ ก็ดี
ท่านมิได้หว่านสิ่งที่เป็นรูปร่าง
ของต้นที่จะงอกขึ้นมา แต่ได้
หว่านเมล็ดเท่านั้น

38 แต่พระเจ้าทรงประทานรูป
ร่างต้นของเมล็ดนั้นตามที่พระ
องค์ทรงเห็นชอบ และทรง
ประทานรูปร่างแก่เมล็ดพืชทุก
พรรณตามชนิดของมัน

39 เพราะว่าเช่นนั้นไม่เหมือน
กันหมดทุกอย่าง เนื้อมนุษย์ก็
อย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์สี่เท้าก็อย่าง
หนึ่ง เนื้อปลาก็อย่างหนึ่ง เนื้อ
นกก็อย่างหนึ่ง

40 ร่างกายสำหรับสวรรค์ก็มี
และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่
ว่าสง่าราศีของร่างกายสำหรับ
สวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และสง่าราศี
ของร่างกายสำหรับโลกก็อย่าง
หนึ่ง

41 สง่าราศีของดวงอาทิตย์ก็
อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวง
จันทร์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของ
ดวงดาวก็อย่างหนึ่ง แท้ที่จริง
สง่าราศีของดาวดวงหนึ่งก็ต่าง
กันกับสง่าราศีของดาวดวงอื่นๆ

42 การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจาก
ความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งที่
หว่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื่อย
เน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะ
ไม่รู้จักเปื่อยเน่า

(30) 2 คร 11:26 (31) รม 8:36; 1 ธส 2:19 (32) ปญจ 2:24; อสย 22:13; ลก 12:19

(33) 1 คร 5:6 (34) รม 13:11; 1 คร 6:5; อพ 5:14; 1 ธส 4:5

(35) อสค 37:3 (36) ยน 12:24 (42) ดนล 12:3; มธ 13:43

43 สิ่งที่ทำนองนั้นไร้เกียรติ
 สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่า
 ราศี สิ่งที่ทำนองนั้นอ่อนกำลัง
 สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ
 44 สิ่งที่ทำนองนั้นก็เป็นกาย
 ธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมาจะเป็น
 กายวิญญาน กายธรรมดามี
 และกายวิญญานก็มี
 45 เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า
 ‘ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออา-
 ดัมเป็นจิตวิญญานมีชีวิตอยู่’
 แต่อัดัมผู้ซึ่งมาภายหลัง
 นั้นเป็นวิญญานผู้ประสาทชีวิต
 46 แต่ร่างกายซึ่งเกิดก่อนนั้นหา
 ใช้เป็นกายวิญญานไม่ แต่เป็น
 กายธรรมดา แล้วภายหลังจึง
 เป็นกายวิญญาน
 47 มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดิน
 และเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สอง
 เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา
 จากสวรรค์
 48 มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร
 มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น
 มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร
 มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่าง
 นั้น
 49 และเมื่อเราเกิดมา มีลักษณะ
 สมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็มจะมี
 ลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย
 50 แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้า
 หมายความว่า เนื้อและเลือด
 จะรับบาณาจักรของพระเจ้าเป็น

มรดกไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่า
 จะรับสิ่งซึ่งไม่รู้จักเปื่อยเน่าเป็น
 มรดกก็ไม่ได้

การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะ ของคริสเตียนเมื่อ

พระคริสต์เสด็จกลับมา

51 ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกกลับ
 ที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่
 ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะ
 ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด

52 ในช่วงขณะเดียว ในพริบตา
 เดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย
 เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคน
 ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศ-
 จากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลาย
 จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

53 เพราะว่าสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้
 ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และ
 ซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่รู-
 ตาย

คริสเตียนทุกคน

มีชัยชนะเหนือความตาย

โดยพระเยซูคริสต์

54 เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะสวม
 ซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้
 จะสวมซึ่งไม่รู้จักตาย เมื่อนั้น
 ตามซึ่งเขียนไว้แล้วจะสำเร็จว่า
 ‘ความตายก็ถูกสิ้นไปด้วยการ
 มีชัย’

55 โอ ความตาย เหล็กในของ
 เจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ
 ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน

(43) ฟป 3:21; คส 3:4 (45) ปฐก 2:7; ยน 5:21 (47) ปฐก 2:7 (48) ฟป 3:20

(49) ปฐก 5:3; รม 8:29 (50) ยน 3:3 (51) ฟป 3:21; 1 ธส 4:15 (52) มธ 24:31

(53) 2 คร 5:4 (54) อสย 25:8 (55) ฮชย 13:14

56 เหล็กในของความตายนั้น คือบาป และฤทธิของบาปคือ พระราชบัญญัติ

57 แต่จงขอบพระคุณแต่พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

58 เหตุฉะนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าการของท่านจะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้

การถวายทรัพย์

เพื่อช่วยวิสุทธิชน

ในกรุงเยรูซาเล็ม

16 แล้วเรื่องการถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าได้สั่งคริสตจักรที่แคว้นกาลาเทียไว้อย่างไร ก็ขอให้ท่านจงกระทำเหมือนกันด้วย 2 ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่านทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้ท่านจำเริญ เพื่อจะไม่ต้องถวายทรัพย์เมื่อข้าพเจ้ามา

3 เมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว พวกท่านเห็นชอบจะรับรองผู้ใดโดยจดหมายของท่าน ข้าพเจ้าจะใช้ผู้นั้นถือของถวายของท่านไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

4 และถ้าสมควรข้าพเจ้าจะไปด้วย คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

เปาโลสัญญาว่า

จะไปเยี่ยมชาวโครินธ์

การพักท่ายปราศรัย

และคำแนะนำ

5 เพราะเมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้นมาซิโดเนียแล้วข้าพเจ้าจะมาหาท่าน เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไปทางมาซิโดเนีย

6 และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับท่าน บางทีอาจจะอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาวก็เป็นได้ แล้วข้าพเจ้าจะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไปทางนั้น

7 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพบท่านเมื่อผ่านไปเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะค้างอยู่กับท่านนาน ๆ หน่อย

8 แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์

9 เพราะว่าที่นี่ มีประตูเปิดให้ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะได้เกิดผล ทั้งผู้ขัดขวางก็มีเป็นอันมากด้วย

10 แล้วถ้าที่โมธิมาหาท่านจงให้เขาอยู่กับท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะว่าเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับข้าพเจ้า

(56) รม 3:20 (57) รม 7:25 (58) 1 คร 3:8; 2 ปต 3:14 (1) กท 2:10 (2) กจ 20:7

(3) 2 คร 3:1; 8:18 (4) 2 คร 8:4, 19 (5) 2 คร 1:15-16 (6) กจ 15:3

(7) ยก 4:15 (8) ลนต 23:15-22 (9) กจ 14:27; 19:9 (10) กจ 19:22; ฟป 2:20

11 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดประ-
มาทเขา แต่จงช่วยให้เขาเดิน
ทางไปโดยสันติสุขเพื่อเขาจะมา
ถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้า
กำลังคอยเขากับพวกพี่น้องอยู่
12 อปอลโล ซึ่งเป็นพี่น้องของ
เรานั้น ข้าพเจ้าได้ค้ำยันค้ำขอ
ให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลายพร้อม
กับพวกพี่น้อง แต่ท่านไม่จู่ใจที่
จะไปเดี๋ยวนี้ เมื่อมีโอกาสท่าน
จึงจะไป

13 ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง
จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็น
ลูกผู้ชายแท้ จงเข้มแข็ง

14 ทุกสิ่งซึ่งท่านกระทำนั้น จง
กระทำด้วยความรัก

15 พี่น้องทั้งหลาย (ท่านรู้ว่า
ครอบครัวของสเทฟานัสเป็น
ผลแรกในแคว้นอากายา และ
พวกเขาได้ถวายตัวไว้ในการ
ปรนนิบัติวิสุทธิชนทั้งปวง)

16 ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลาย
อยู่ได้บังคับคนเช่นนั้นและคน
ทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้น
กับเรา

17 ที่สเทฟานัส และฟอร์ทนา-
ทัส และอากายคัสมาแล้วนั้น
ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดี เพราะว่า
สิ่งซึ่งท่านทั้งหลายขาดนั้น เขา
เหล่านั้นได้มาทำให้ครบ

18 เพราะเขาทำให้จิตใจของ
ข้าพเจ้าและของท่านทั้งหลาย
ชุ่มชื้น ฉะนั้นท่านทั้งหลายจง
รับรองคนเช่นนั้น

19 คริสตจักรทั้งหลายในแคว้น
เอเซียฝากความคิดถึงมายังท่าน
ทั้งหลาย อาควิลลาและปริสซิล-
ลา กับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของ
เขาฝากความคิดถึงมายังท่าน
องค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่านทั้ง
หลาย

20 พี่น้องทุกคนฝากความคิด
ถึงมายังท่าน ท่านจงทักทาย
ปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมจุม
อันบริสุทธิ์

21 คำแสดงความนับถือนี้เป็น
ลายมือของข้าพเจ้า เปาโล

22 ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์
เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา

23 ขอพระคุณของพระเยซู
คริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เราสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

24 ความรักของข้าพเจ้ามีอยู่ต่อ
ท่านทั้งหลายในพระเยซูคริสต์
เสมอ เอเมน

[จดหมายฉบับแรกถึงชาวโค-
รินธ์ได้เขียนจากเมืองฟิลิปปี
และส่งโดยสเทฟานัส ฟอร์ท-
นาทัส อากายคัสและทิโมธี]

(11) กจ 15:33; 1 ทธ 4:12 (12) 1 คร 1:12 (13) มธ 24:42 (14) 1 ปต 4:8

(15) รม 16:5; 1 คร 1:16 (16) สบ 6:10; 13:17 (17) 2 คร 11:9 (18) ฟป 2:29

(19) รม 16:5 (20) รม 16:16 (21) คส 4:18 (22) กท 1:8; อฟ 6:24 (23) รม 16:20